

Γενικό Πύκνο Βέλου Κορινθίας

Γιακουμάκη Ελένη

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις διαστάσεις που έχει λάβει στις μέρες μας η μετανάστευση και το γεγονός ότι έχει εξελιχθεί σε σοβαρό πρόβλημα καθιστά επιτακτική την ανάγκη άμεσης διευθέτησης του ζητήματος.

Οι πρόσφυγες έχοντας αντιμετωπίσει τεράστια οικονομικά και πολιτικά προβλήματα στην πατρίδα τους και έχοντας βιώσει τραγικές καταστάσεις καταφεύγουν στη μετανάστευση, ελπίζοντας σε ένα καλύτερο αύριο, τόσο για τους ίδιους, όσο και για τις οικογένειές τους, αν και εφόσον έχουν. Παρόλα αυτά, τις περισσότερες φορές το μαρτύριό τους παρατείνεται και κατά τη διάρκεια της διαμονής τους στη νέα πατρίδα, καθώς έχουν να αντιμετωπίσουν το ρατσισμό, την ξενοφοβία, την κακομεταχείριση, την εκμετάλλευση, την υποτίμηση και συνεπώς την απόξένωση, την απομόνωση και την αδυναμία ένταξης στο κοινωνικό σύνολο, αφού δε γνωρίζουν τη γλώσσα επαρκώς και διαφέρουν από τους υπολοίπους. Όπως επίσης και τις άθλιες συνθήκες ζωής.

Εξαιτίας της διαφορετικότητάς τους και του χαμηλού πολλές φορές μορφωτικού τους επιπέδου, τους αποδίδονται συχνά ευθύνες για διάφορα ζητήματα εσωτερικής παθογένειας, όπως η ανεργία, η έλλειψη του αισθήματος ασφάλειας από τους αυτόχθονες και η αύξηση της εγκληματικότητας που είναι και τα κυριότερα, για τα οποία δεν είναι τελείως άμοιροι ευθυνών. Τα φαινόμενα αυτά οφείλονται ως ένα βαθμό σε αυτούς, όχι όμως εξολοκλήρου. Στην πραγματικότητα, οι ρίζες των φαινομένων αυτών βρίσκονται κυρίως στην ανησυχία των πολιτών για τις ραγδαίες αλλαγές, αλλά και την παρατεινόμενη κρίση.

Κατά συνέπεια, είναι απαραίτητη η εύρεση ενός πιο αρμονικού τρόπου συμβίωσης, κάτι που θα ωφελήσει και τις δύο πλευρές. Η επίτευξή του όμως απαιτεί τη συνει-

σφορά όλων σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο. Κατάρ-
 χάς είναι χρέος όλων να κατανοήσουμε και να προσπα-
 θήσουμε να στηρίξουμε και να συμπαρασταθούμε σε
 αυτούς τους ~~δικαιώμα~~ ανθρώπους που η τύχη δε στα-
 θηκε τόσο ευνοϊκή μαζί τους και τους ανάγκασε να ξερι-
 ζωθούν από τις πατρίδες τους. Παραλλήλως, θα πρέπει να
~~παρ~~αμεριστούν ο ρατσισμός, οι προκαταλήψεις, τα στερε-
 ότυπα και η ξενοφοβία. Επιπλέον, θα πρέπει να υπάρχει
 σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ατομι-
 κών ελευθεριών. Ακόμη υψίστης σημασίας είναι και η
 αρωγή των ανάπτυγμένων χωρών της δύσης προς τους
 λαούς του Τρίτου κόσμου, όπως επίσης και οι κινή-
 σεις διεθνών, ανθρωπιστικών, μη κυβερνητικών οργανι-
 σμων με σκοπό τον εκδημοκρατισμό, την κατοχύρωση
 των ελευθεριών, την εξασφάλιση μιας αξιοπρεπούς
 ζωής και εργασίας που να πληρούν τις απαραίτητες
 προϋποθέσεις, έτσι ώστε να μην αναγκάζονται οι άνθρω-
 ποι να μεταναστεύουν.

Συγχρόνως, τα κράτη οφείλουν να μεριμνούν για το
 εκπαιδευτικό σύστημα έτσι ώστε οι νέοι μέσω της δια-
 παιδαγωγότητάς τους να λαμβάνουν πληροφορίες, σχε-
 τικές με μεμονωμένα περιστατικά της ζωής των προσφύ
 αλλά και διάφορες άλλες λεπτομέρειες, που αφορούν τις
 μορφές της μετανάστευσης και τις συνθήκες μετα-
 φοράς στη νέα πατρίδα. Με αυτόν τον τρόπο τα νεαρά ά-
 τομα θα συναισθάνονται την κατάστασή τους και θα
 τοποθετούν τον εαυτό τους στη θέση τους με αποτέλε-
 σμα τη σύσφιξη των σχέσεων των λαών. Οι νέοι θα
 πρέπει επίσης να ενθαρρύνονται να πλησιάζουν τους
 μετανάστες με φιλικές διαθέσεις, με συμπόνια και
 κατανόηση, να τους απαλλάξουν από τα συναισθήματα
 μοναξιάς που ενδεχομένως να νιώθουν και να τους
 δώσουν να καταλάβουν ότι οι δύσκολες μέρες πέρασαν

κι έτσι από εδώ και στο εξής να βλέπουν αισιόδοξα τη ζωή, ενώ ταυτόχρονα να απότρέπεται η ανάπτυξη ρατσιστικών και εθνικιστικών αντιλήψεων. Μια ακόμη αρμοδιότητα της χώρας είναι η παροχή ασύλου σε ανθρώπους που δεινοπαθούν εξαιτίας της οικονομικής και κοινωνικής τους δυσπραγίας. Οι κυβερνήσεις δεν είναι δυνατόν να τους αφήνουν στο έλεος του Θεού.

Από τη δική τους πλευρά και οι ίδιοι οι πρόσφυγες έχουν την υποχρέωση να δείξουν πρόθυμοι να ενταχθούν ομαλά στην κοινωνία, φροντίζοντας να διδαχτούν όσο το δυνατόν καλύτερα τη γλώσσα, διατηρώντας ταυτόχρονα και τις πολιτισμικές τους ιδιαιτερότητες, χωρίς όμως να επισκιάζουν και να αλλοιώνουν την ταυτότητα των γηγενών. Σε αυτό συμβάλλουν σε πολύ μεγάλο βαθμό οι δάσκαλοι και οι καθηγητές, οι οποίοι με τις κατάλληλες μεθόδους και τεχνικές θα εξομαλύνουν τις όποιες διαφορές και θα αποτρέψουν τις ενδεχόμενες συγκρούσεις μεταξύ των μαθητών.

Αποτέλεσμα αυτών θα είναι η αρμονική συνύπαρξη γηγενών-προσφύγων, η μείωση των προβλημάτων, η απόφυγη συγκρούσεων με τη δημιουργία πνεύματος αλληλεγγύης και συλλογικότητας και συνεπώς βελτίωση της ζωής τους και άνοδος του βιοτικού τους επιπέδου.

